

Ніч яка місячна

Українська народна пісня

ПОМІРНО

нар

Ніч я-ка мі-сяч-на, зо-ря-на, яс-на-я, вид-но, хоч гол-ки сби-рай;

Для повторення

ви-йди, ко-ха-на-я, пра-це-ю змо-ре-на, хоч на хви-ли-ноч-ку в гай!

Для продовження

-ли-ноч-ку в гай!

Для окончання

// -ли-ноч-ку в гай!

Ніч, яка, місячна, зоряна, ясна,
Видно, хоч голки збирай;
Вийди, кохана, працю зморена, } 2 рази
Хоч на хвилиночку в гай!

Сядем укупочі тут під калиною—
І над панамі я пан!
Плянь, моя рибонько, —срібною хвилею } 2 рази
Стелеться в полі туман.

Став ніби чарівний, промінням вєпаний,
Чи загадавсь, чи спить?
Ген на стрункій та високій осинині } 2 рази
Листя пестливо тремтить

Небо глибоке засіяне зорями,
Що то за божа краса!
Зірки он миготять по під тополками } 2 рази
Так одбиває роса.

Ти не лякайся, що свої ніженьки
Вмочиш в холодну росу.
Я ж тебе, вірна, аж до хатиньки } 2 рази
Сам на руках однесу.

Ти не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,
Тепло — ні вітру, ні жмар,
Я тебе пригощу до свого серденька, } 2 рази
А воно палке, як жар.